

حمایت از کودکی کمشنوا از نوزادی تا زمان مدرسه نیازمند "عشق" "صبر" و "زمان" است. عشق چیز است که در DNA تک تک ما برنامه ریزی شده، پس موهبتیست که از قبل ان را داریم. و اما صبر! هر پدر و مادری قدری از ان را دارد، برخی کمتر برخی بیشتر! و این کودکان ما هستند که استانه صبر ما را مشخص میکنند.

زبان از سوی دیگر از قبل به ما داده نشده!
در کودکان طبیعی اغلب زبان با سرعت منطقی کسب میشود، هرچند گاهی کودکان طبیعی بدون داشتن کمشنوایی هم گاهی برای یادگیری زبان به کمک نیاز دارند (حدوداً ده درصد کودکان)
و اونهایی که در این مسیر به آنها کمک نمیشود چالش هایی در کودکی دارند مثلاً افت اعتماد به نفس و یا ضعف در به کارگیری مفاهیم پیچیده.
از اونجایی که هیچ ضمانتی برای یادگیری زبان در زمان مناسب خودش بدون کمک وجود نداره، وقتی ضعف شنوایی هم وجود دارد این مسئله سخت تر خواهد بود!
کاشت حلزون کمک میکنه که کودکی که هیچ تجربه شنیداری نداره بتونه کلمات رو به خوبی بشنوه اما وقتی بین کسی که حرف میزنه و بچه فاصله ای هست به خوبی نمیشنوه، وقتی محیط شلوغه باز همین رخ میده! کلمات جا میفتن و فهمیدن معنی جمله برای کودک سخت میشه.
زمانی که کودک از سمعک استفاده میکنه هم مشابه همین قضیه رخ میده به همین دلیل جلسات فشرده در محیط ساکت با فعالیتهای و بازیهای که برای یادگیری زبان هستند کمک میکنه تا فرصتهای یادگیری زبان رو که از دست دادند جبران بشه.
اگر این "فعالیتهای زبانی در محیط آرام" برای سالها تکرار شود احتمال زیاد کودک کمشنوا میتواند واژگان زیادی را فراگیرد و بتواند جملات پیچیده همسالان و خانواده اش را درک کند. فهمیدن سایرین بدون اینکه دایم مجبور باشد به یکی از والدین نگاه کند نشانه ای از مستقل شدن کودک است و باعث افزایش اعتماد به نفس در او میشود.
این یکی از کیفیتهای ضروری زندگی کودک برای شروع مدرسه و آغاز ورود به جامعه بزرگسالان است.